

Árpádházi Szent Erzsébet

Ünnepe: november 19.

Erzsébet a felebaráti szeretet szentje. Tudta jól használni vagyonát, nem ijedt meg környezete rosszallásától. Arra bízta példája, hogy vegyük észre a rászorulókat, és ne ijedjünk meg a környezetünkben felhangzó ellenvetéstől, hanem Isten erejével járjunk a Krisztusi úton.

Élete: 1207-ben valószínűleg Sárospatakon született. Édesapja II. Endre magyar király, édesanyja pedig az andechs-meráni családból származó Gertrúd volt. Szüleitől, környezetétől

nagyon sok vallásos indíttatást kapott, de ő magában is nagyon kiskora óta megvolt az imára és a szeretetszolgálatra való hajlam. Játék közben is be-be ugrott a templomba picit imádkozni. Szívesen ajándékozta dolgait szegényebb társainak, korán kezdett koldusoknak alamizsnát osztogatni. Nem csak a saját szájától megvont falatokat adta oda, hanem a konyháról szerzett ennivalókat is vitte a szegényeknek.

Négyéves korában Wartburg várába került, mert Hermann türingiai tartományi gróf Hermann nevű fiával jegyezték el, ott kellett nevelkednie. Nehezebbre esett a szeretteitől való elszakadás is, a vár állandóan nyüzsgő vendégzsivaja is idegen volt számára, de még inkább az az ellenszenv esett nehezebbre, amivel új környezetében a legtöbben fogadták. Hatéves volt, amikor édesanyja meghalt (I. Bánk bán), ettől kezdve szinte csak az ima volt egyetlen vigasztalódása.

Később Hermann gróf és felesége mindent megpróbált, hogy védelmezze és segítse jövőbeni menyüket, hogy kellemessé tegyék életét. Aztán hirtelen meghalt a kijelölt vőlegény és ez megint csak lehetetlenné tette Erzsébet életét. Az idős gróf ekkor azt javasolta, legyen második fiának, Lajosnak a menyasszonya. Ennek Erzsébet is örült, mert Lajos már korábban is figyelmes volt iránta, kölcsönösen vonzódtak egymás iránt. Az udvar intrikái ellen Lajos nagy határozottsággal vette védelmébe szeretett menyasszonyát, és 1221-ben gyönyörű esküvőn házasságot kötöttek.

Csodálatosan boldog évek következtek, mintaszerű harmóniában éltek. Lajos teljesen partner volt Erzsébet vallásosságában, kölcsönösen segítették egymás életszentségét. Erzsébet igen sokat imádkozott, böjtölt, sőt vezekelt. A házassága lehetővé tette, hogy most már teljes energiával segíthesse a szegényeket, betegeket, nyomorékokat. Menhelyet állított fel, maga is ápolta a nyomorultakat, elesetteket.

1227-ben férje egy keresztes hadjáratra indult, de útközben járványban hirtelen meghalt.

Erzsébet a fájdalomtól csaknem eszét vesztette. A gyász fájdalmát a sógorainak üldözése még fokozta, de most már ő sem bírta elviselni ezt a számára oly idegen világot. Az élettörténetét ettől kezdve a legendák fátylán keresztül ismerjük. Tudni kell azonban, hogy életét Erzsébet ettől kezdve tudatosan is alakította. Törekedett a mindent meghaladó önfeláldozás és szolgálat megvalósítására. Ez a helyzete ellentétes a kitaszított özvegynek a mártírsorsával. Pedig az igazság ez. IX. Gergely pápa személyesen rendelte Erzsébet gondoskodójává azt a Marburgi Konrád mestert, aki már Lajos életében is lelki vezetője volt Erzsébetnek.

Konrád mester segítette Erzsébetet az életszentségi hajlamának kibontakozásában.

Kérlelhetetlenül szigorú volt. Kegyetlenül büntetett, a természeti hajlandóságokat igyekezett elfojtani. Erzsébet jó tanítvány volt, semmi sem zavarta meg vídámságát. Lelki szárnyalását viszont csak nehezen lehetett féken tartani.

Három piciny gyermekével megpróbált Eisenachba menekülni, de ott nem fogadták be őket. Egy ólban kellett nyomorognia, gyermekeit is elvették tőle, dolgoznia kellett. Mindez a szenvedés azonban csak közelebb vitte őt Isten szeretetéhez.

Férje barátainak a nyomására visszafogadták később Wartburgba. Ő azonban nem érezte ott jól magát, 1228-ban elvonult Marburgba, és ott ferences harmadrendi lett. Sokat imádkozott, alamizsnálkodott, böjtölt. Élete utolsó napjait gyermeki derű sugározta be. Mindenét elajándékozta és társnőit vigasztalta.

1231. november 17-én súlyos betegség után, és boldog belenyugvással halt meg. Halála után négy évvel, 1235. május 26-án IX. Gergely pápa már szentté avatta, édesapja még megélte lánya szentté avatását.

